

τὸ πλάσμα ‘πότ’, ἔλεγεν ὡς Φυλλίδα, τηνικαῖτα μετ-
 B επέμψαντο δεσμώτην οἱ πολέμαρχοι; πότε δὲ διὰ σοῦ; τί
 δὲ κομίζεις παράσημον;³ ***ἄμα δὲ τῷ λόγῳ ξυστὸν
 ἵππικὸν ἔχων διῆκε τῶν πλευρῶν καὶ κατέβαλε πονηρὸν
 5 ἄνθρωπον, ὃ καὶ μεθ’ ἡμέραν ἐπενέβησαν καὶ προσέπτυ-
 σαν οὐκ ὀλίγαι γυναικες. ἡμεῖς δὲ τὰς θύρας τῆς εἰρητῆς
 κατασχίσαντες ἐκαλοῦμεν ὀνομαστὶ πρῶτον μὲν τὸν Ἀμ-
 φίθεον, εἶτα τῶν ἄλλων πρὸς ὅν ἐκαστος ἐπιτηδείως
 εἶχεν· οἱ δὲ τὴν φωνὴν γνωρίζοντες ἀνεπήδων ἐκ τῶν χα-
 10 μεννῶν ἀσμενοι τὰς ἀλύσεις ἐφέλκουντες, οἱ δὲ τοὺς πόδας
 ἐν τῷ ξύλῳ δεδεμένοι τὰς χεῖρας ὀρέγοντες ἐβόων δεό-
 μενοι μὴ ἀπολειφθῆναι. λυομένων δὲ τούτων ἥδη πολλοὶ
 C προσεφέροντο τῶν ἐγγὺς οἰκούντων αἰσθανόμενοι τὰ
 πραττόμενα καὶ χαίροντες. αἱ δὲ γυναικες, ὡς ἐκάστη
 15 περὶ τοῦ προσήκοντος ἥκουσεν, οὐκ ἐμμένουσαι τοῖς Βοιω-
 τῶν ἔθεσιν ἐξέτρεχον πρὸς ἄλλήλας καὶ διεπυνθάνοντο
 παρὰ τῶν ἀπαντώντων, αἱ δὲ ἀνευροῦσαι πατέρας ἢ ἄνδρας
 αὐτῶν ἥκολούθουν, οὐδεὶς δὲ ἐκώλυε· όποτὴ γὰρ ἦν μεγάλη
 πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας δὲ παρ’ αὐτῶν ἔλεος καὶ δάκρυα
 20 καὶ δεήσεις σωφρόνων γυναικῶν.

34. Ἐν δὲ τούτῳ τῶν πραγμάτων ὅντων πυθόμενος
 τὸν Ἐπαμεινώνδαν ἐγὼ καὶ τὸν Γοργίδαν ἥδη μετὰ τῶν
 D φίλων συναθροίζεσθαι περὶ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐπορευό-
 μην πρὸς αὐτούς, ἥκον δὲ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν
 25 ὁμοῦ καὶ συνέρρεον ἀεὶ πλείονες. ὡς δὲ ἀπήγγειλα καθ’
 ἐκαστον αὐτοῖς τὰ πεπραγμένα καὶ παρεκάλουν βοηθεῖν
 ἐλθόντας εἰς τὴν ἀγοράν, ἀμα πάντες εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἐλευ-
 θερίαν ἐκήρυξαν τοὺς πολίτας. τοῖς δὲ τότε ὅχλοις τῶν
 συνισταμένων δπλα παρεῖχον αἴ τε στοιὰ πλήρεις οὖσαι